

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Marií Tegérovou v právním případě

žalobce **JUDr. René Š.**, narozený xxx
sídlem xxx

proti
žalovaným

1. EUROVIA CS, a. s., IČO 452 74 924
sídlem U Michelského lesa 1581/2, Praha 4 – Michle
2. Eurovia S.A.S., SIREN: 348 866 260
sídlem Place de l'Europe 18, Rueil-Malmaison, Francouzská republika

zastoupeni advokátem Mgr. Ing. Martinem Lukášem
zapsaným v seznamu advokátů pod číslem 09958
sídlem Na Florenci 2116/15, Praha 1 – Staré Město

o zaplacení částky 37.555 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Návrh na zajištění důkazu soudem **se zamítá.**
- II. Žaloba na zaplacení částky 37.555 Kč s příslušenstvím **se** vůči první žalované **zamítá.**
- III. Druhá žalovaná **je povinna** zaplatit žalobci částku 37.555 Kč spolu s úrokem z prodlení ve výši 7 % z částky 37.555 Kč ročně od 26. října 2006 do zaplacení, to vše do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.
- IV. Žalobce **je povinen** zaplatit první žalované k rukám jejího zástupce náhradu nákladů řízení ve výši 11.596,64 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

- V. Druhá žalovaná **je povinna** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 8.485 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

1. Žalobce se domáhá po žalovaných zaplacení částky 37.555 Kč s příslušenstvím.
2. Uvedl, že je vytěsněným akcionářem první žalované, když mu ke dni přechodu všech akcií první žalované na druhou žalovanou náleželo sedm akcií první žalované o jmenovité hodnotě 1.000 Kč. Za každou z těchto akcií mu bylo ze strany žalovaných vyplaceno protiplnění ve výši 4.100 Kč; celkem mu tedy bylo vyplaceno 28.700 Kč za sedm akcií.
3. Dále uvedl, že usnesením zdejšího soudu č. j. 49 Cm 194/2006-1196 z 1. června 2016 ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze č. j. 7 Cmo 431/2016-1768 z 18. července 2019 bylo určeno, že přiměřené protiplnění za jednu akcii první žalované o jmenovité hodnotě 1.000 Kč činí 9.465 Kč.
4. Uzavřel, že na základě těchto usnesení by mu mělo být za sedm akcií první žalované o jmenovité hodnotě 1.000 Kč zaplacen celkem 66.255 Kč, přičemž mu na tuto částku zbývá doplatit 37.555 Kč.
5. Dále se žalobce v průběhu řízení domáhal toho, aby zdejší soud svým usnesením zajistil důkaz u Komerční banky, a. s., a to příkaz, kterým první žalovaná udělila Komerční bance, a. s. pokyn k vyplacení 28.700 Kč žalobci jakožto protiplnění za sedm akcií první žalované o jmenovité hodnotě 1.000 Kč.
6. Žalované s nárokem žalobce nesouhlasily a navrhly, aby byla žaloba zamítnuta.
7. Nejdříve uvedly, že žalobce nijak neprokázal, že by mu ke dni přechodu všech akcií první žalované na druhou žalovanou náleželo sedm akcií první žalované o jmenovité hodnotě 1.000 Kč. Nijak tedy neprokázal, že by byl vytěsněným akcionářem, a že by mu náleželo právo na doplacení přiměřeného protiplnění za těchto sedm akcií první žalované.
8. Dále uvedly, že i kdyby byl nárok žalobce na doplacení přiměřeného protiplnění dán, tak že ani potom by tento nárok nebyl dán vůči první žalované. Povinnost k vyplacení protiplnění za vytěsněné akcie totiž tíží druhou žalovanou, coby hlavního akcionáře první žalované, neboť na ni přešly od ostatních akcionářů vytěsněné akcie první žalované.
9. Ještě uvedly, že i kdyby byl nárok žalobce na doplacení přiměřeného protiplnění dán, tak že ani potom by žalobci nespověděl nárok na příslušenství v podobě úroku z prodlení z částky 37.555 Kč počítaného ode dne předcházejícího dni právní moci usnesení Vrchního soudu v Praze č. j. 7 Cmo 431/2016-1768 z 18. července 2019. V tu dobu totiž nemohlo žádné prodlení vzniknout, když všem vytěsněným akcionářům bylo vyplaceno protiplnění ve výši určené usnesením valné hromady první žalované.
10. Na základě shodných tvrzení stran, skutečností zjištěných z provedených důkazů, skutečností soudu známých, jakož i na základě nesporných skutečností dospěl zdejší soud ke skutkovým závěrům, že usnesením valné hromady první žalované z 8. srpna 2005 bylo rozhodnuto o přechodu všech akcií první žalované o jmenovité hodnotě 1.000 Kč (ISIN CS0005022854) ve vlastnictví menšinových akcionářů na druhou žalovanou, coby většinového akcionáře první žalované, a to za protiplnění ve výši 4.100 Kč za každou akcii (obecně známé skutečnosti veřejnosti dostupné z veřejné části obchodního rejstříku; skutečnosti známé zdejšímu soudu z jeho vlastní činnosti, konkrétně ze spisu vedeného pod spisovou značkou 49 Cm 194/2006).

Současně dospěl zdejší soud ke skutkovým závěrům, že vyplacením tohoto protiplnění byla pověřena Komerční banka, a. s., IČO 453 17 054, sídlem Na Příkopě 969/33, Praha 1 – Staré Město (obecně známé skutečnosti veřejnosti dostupné z veřejné části obchodního rejstříku).

11. Dále dospěl zdejší soud ke skutkovým závěrům, že 25. října 2006 vyplatila Komerční banka, a. s. žalobci částku 28.700 Kč, a to na příkaz první žalované a v souvislosti se sedmi akciemi první žalované o jmenovité hodnotě 1.000 Kč (ISIN CS0005022854) (záznam Komerční banky, a. s. o provedení výplaty opatřený razítkem z 6. února 2017).
12. Dále dospěl zdejší soud ke skutkovým závěrům, že usnesením zdejšího soudu č. j. 49 Cm 194/2006-1196 z 1. června 2016 ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze č. j. 7 Cmo 431/2016-1768 z 18. července 2019 bylo rozhodnuto, že (i) protiplnění za jednu akcii první žalované o jmenovité hodnotě 1.000 Kč (ISIN CS0005022854) ve výši 4.100 Kč je nepřiměřené a že (ii) přiměřené protiplnění za jednu akcii první žalované o jmenovité hodnotě 1.000 Kč (ISIN CS0005022854) činí 9.465 Kč (skutečnosti známé zdejšímu soudu z jeho vlastní činnosti, konkrétně ze spisu vedeného pod spisovou značkou 49 Cm 194/2006, zejména usnesení zdejšího soudu č. j. 49 Cm 194/2006-1196 z 1. června 2016 a usnesení Vrchního soudu v Praze č. j. 7 Cmo 431/2016-1768 z 18. července 2019).
13. K tomu zdejší soud poznamenává, že současně dospěl ke skutkovým závěrům, že proti usnesení Vrchního soudu v Praze č. j. 7 Cmo 431/2016-1768 z 18. července 2019 bylo podáno dovolání, o kterém rozhodl Nejvyšší soud, coby soud dovolací, svým usnesením č. j. 27 Cdo 876/2020-1929 ze 14. října 2020, a to tak, že dovolání odmítl (skutečnosti známé zdejšímu soudu z jeho vlastní činnosti, konkrétně ze spisu vedeného pod spisovou značkou 49 Cm 194/2006, zejména usnesení Nejvyššího soudu č. j. 27 Cdo 876/2020-1929 ze 14. října 2020).
14. E-maily datovanými 8. února 2017 pak žalobce vyzval první žalovanou a druhou žalovanou k úhradě doplatku přiměřeného protiplnění za sedm akcií první žalované. Obě žalované na tyto výzvy žalobce reagovaly odmítavě s tím, že rozhodnutí soudu o určení výše přiměřeného protiplnění dosud není pravomocné (e-maily žalobce datované 8. února 2017, včetně odpovědí na ně). E-mailem datovaným 14. ledna 2020 žalobce svou výzvu zopakoval (e-mail žalobce datovaný 14. ledna 2020).
15. K tomu zdejší soud poznamenává, že zbývající důkazy neprováděl, a pokud je provedl, tak je již nehodnotil, a to z důvodu hospodárnosti řízení, když všechny skutečnosti potřebné pro rozhodnutí zdejší soud zjistil z již provedených důkazů.
16. Podle § 183m odst. 1 a 4 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník v platném znění (dále jako „obch. zák.“) platí, že osoby, které byly akcionáři akciové společnosti k okamžiku přechodu vlastnického práva k jejich akciím na hlavního akcionáře, mají právo na protiplnění v penězích, jehož výši určí hlavní akcionář, přičemž musí hlavní akcionář doložit přiměřenost tohoto protiplnění, a to znaleckým posudkem.
17. Podle § 183m odst. 2 obch. zák. platí, že právo na zaplacení protiplnění vzniká zápisem vlastnického práva k akciím, jichž se přechod na hlavního akcionáře týkal, na majetkovém účtu v příslušné evidenci cenných papírů.
18. Z § 183k odst. 1 a 3 obch. zák. se podává, že soudní rozhodnutí, kterým bylo přiznáno právo na jinou výši protiplnění, je pro hlavního akcionáře a pro akciovou společnost, o jejíž akcie jde, co do základu přiznaného práva závazné vůči všem akcionářům, jejichž akcie přešly na hlavního akcionáře.

- 19.Podle § 102 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád v platném znění (dále jako „obč. soud. řád“) platí, že po zahájení řízení může soud i bez návrhu zajistit důkaz, existuje-li obava, že později jej nebude možné provést vůbec nebo jen s velkými obtížemi.
- 20.Podle §§ 153 odst. 1 a 154 odst. 1 obč. soud. řádu platí, že soud rozhoduje na základě zjištěného skutkového stavu věci, přičemž rozhodující je stav v době jeho vyhlášení.
- 21.Z § 151 odst. 1 obč. soud. řádu se podává, že v rozhodnutí, jímž se řízení u soudu končí, soud současně rozhodne i o povinnosti k náhradě nákladů řízení.
- 22.Podle § 142 obč. soud. řádu platí, že soud přizná účastníkovi řízení, který měl ve věci plný úspěch, náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl, přičemž v § 137 obč. soud. řádu se podává, že náklady řízení jsou zejména hotové výdaje účastníka a jeho zástupce, včetně soudního poplatku, ušlý výdělek účastníků a jejich zákonných zástupců, náklady důkazů, tlumočné, náhrada za daň z přidané hodnoty a, je-li zástupcem účastníka řízení advokát, tak ještě odměna za zastupování určená podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif) v platném znění (dále jako „adv. tarif“) a podle jejich ustanovení o mimosmluvní odměně.
- 23.Výše mimosmluvní odměny se podle § 6 odst. 1 adv. tarifu stanoví podle sazby mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby a podle počtu úkonů právní služby, které advokát v právní věci udělal. Sazba mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby se podle § 8 odst. 1 adv. tarifu stanoví hodnoty předmětu sporu, tj. z částky 37.555 Kč, a to přepočtem upraveným v § 7 adv. tarifu. Úkony právní služby, na něž se sazba mimosmluvní odměny vztahuje, jsou potom vyjmenovány v § 11 adv. tarifu.
- 24.Z § 12 odst. 4 adv. tarifu se podává, že při zastupování dvou nebo více osob náleží advokátovi za každou jím zastupovanou osobu mimosmluvní odměna snížená o 20 %, jde-li o společné úkony.
- 25.Výše náhrady hotových výdajů se se podle § 13 odst. 3 adv. tarifu stanoví částkou 300 Kč za jeden úkon právní služby.
- 26.Z § 14 odst. 1 písm. a) a 3 adv. tarifu se podává, že advokátovi náleží náhrada za čas promeškaný v souvislosti s poskytnutím právní služby při úkonech prováděných v místě, které není jeho sídlem nebo bydlištěm, a to za čas strávený cestou do tohoto místa a zpět, přičemž výše náhrady činí 100 Kč za každou i jen započatou půlhodinu.
- 27.Náhrada za daň z přidané hodnoty se advokátovi přizná, pokud o ni požádá a pokud podle § 14a odst. 1 adv. tarifu předloží soudu osvědčení o registraci plátce daně z přidané hodnoty.
- 28.Podle §§ 1 odst. 1 a 2 odst. 3 vyhlášky č. 254/2015 Sb., o stanovení výše paušální náhrady v platném znění (dále jako „vyhl. o stan. výše pauš. náhr.“) platí, že účastníkovi řízení, který nebyl v řízení zastoupen advokátem náleží za každý úkon náhrada ve výši 300 Kč. Úkony, na něž se sazba mimosmluvní odměny vztahuje, jsou potom vyjmenovány v § 1 odst. 3 vyhl. o stan. výše pauš. náhr.
- 29.Podle § 1 písm. a) zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jako „zák. o soud. popl.“) se za řízení před soudy České republiky vybírají poplatky, a to podle sazebníku, který je přílohou tohoto zákona, přičemž podle §§ 2 odst. 3 a 11 odst. 2 písm. a) zák. o soud. popl. tíží poplatková povinnost v případech, kdy je žalobce od povinnosti platit soudní poplatek osvobozen a jeho návrhu je vyhověno, žalovaného.

30. Vzhledem k tomu, že se žalobce domáhá zajištění důkazu, a to listiny, ve které je obsažen příkaz, kterým první žalovaná udělila Komerční bance, a. s. pokyn k vyplacení 28.700 Kč žalobci jakožto protiplnění za sedm akcií první žalované o jmenovité hodnotě 1.000 Kč, postupoval zdejší soud nejdříve podle § 102 odst. 2 obč. soud. řádu a návrh na zajištění tohoto důkazu zamítl.
31. Jak se totiž podává z § 102 odst. 2 obč. soud. řádu, v rámci soudního řízení lze zajistit důkaz za splnění jednoho předpokladu, a to existence obavy, že později jej nebude možné provést vůbec nebo jen s velkými obtížemi. V posuzovaném případě však nebylo v rámci řízení zjištěno (a ani žalobcem tvrzeno), že by existovala obava, že by v rámci řízení nebylo možné tento důkaz provést vůbec nebo že by jej bylo možno provést jen s velkými obtížemi. Proto zdejšímu soudu nezbylo než návrh na zajištění tohoto důkazu zamítnout.
32. Vzhledem k tomu, že se žalobce dále domáhá po žalovaných zaplacení částky 37.555 Kč s příslušenstvím, postupoval zdejší soud podle §§ 153 odst. 1 a 154 odst. 1 obč. soud. řádu a žalobě částečně, a to ve vztahu ke druhé žalované, vyhověl a částečně, tj. ve vztahu k první žalované, ji zamítl. Dospěl totiž k závěru, že nárok žalobce je v posuzovaném případě dán pouze vůči druhé žalované a nikoli vůči první žalované.
33. Jak se z žalobních tvrzení podává, žalovaná částka má představovat doplatek protiplnění za sedm akcií první žalované o jmenovité hodnotě 1.000 Kč.
34. Podle § 183m obch. zák. platí, že vytěsněným akcionářům náleží právo na protiplnění, jehož výše, jak plyne z § 183k obch. zák., musí být přiměřená. Z právě uvedeného lze proto dovodit, že aby byl nárok žalobce na doplacení protiplnění za sedm akcií první žalované dán, musí být podle §§ 183k a 183m obch. zák. naplněny dva předpoklady, a to (i) skutečnost, že žalobce je vytěsněným akcionářem první žalované, a (ii) skutečnost, že pravomocným soudním rozhodnutím bylo určeno vyšší protiplnění za jednu vytěsněnou akcií první žalované, než jaké bylo přiznáno a vyplaceno druhou žalovanou.
35. Pokud jde o první uvedený předpoklad, tj. skutečnost, že žalobce je vytěsněným akcionářem první žalované, když mu v okamžik vytěsnění náleželo sedm akcií první žalované o jmenovité hodnotě 1.000 Kč, potom zdejší soud dospěl k závěru, že tento předpoklad je v posuzovaném případě dán. Jak totiž bylo v rámci řízení zjištěno, 25. října 2006 obdržel žalobce protiplnění za sedm akcií první žalované o jmenovité hodnotě 1.000 Kč v celkové výši 28.700 Kč.
36. Namítají-li žalované, že žalobce tuto skutečnost neprokázal výpisem ze seznamu akcionářů první žalované vyhotoveným ke dni vytěsnění, potom zdejší soud poznamenává, že podle § 125 obč. soud. řádu platí, že jako důkaz může posloužit jakýkoliv prostředek, jímž lze zjistit skutkový stav věci. Tak tomu bylo i v posuzovaném případě, neboť žalobce tuto skutečnost prokázal dokladem, ze kterého se podávalo, že Komerční banka, a. s. (tj. banka pověřená výplatou protiplnění za vytěsněné akcie) vyplatila žalobci částku, která se rovná sedminásobku částky 4.100 Kč (tj. částky, která byla usnesením valné hromady první žalované z 8. srpna 2005 určena druhou žalovanou jako protiplnění za jednu akcií první žalované). Stejně tak i další údaje na tomto dokladu obsažené, jako uvedení, že tato výplata souvisí se sedmi akciemi první žalované o jmenovité hodnotě 1.000 Kč, nebo uvedení, že jde o výplatu na pokyn první žalované, svědčí o tom, že touto listinou žalobce toto své tvrzení prokázal dostatečně.
37. Na tomto místě sluší se připomenout, že rozporovaly-li žalované tvrzení žalobce, že je jedním z vytěsněných akcionářů první žalované, když mu v okamžik vytěsnění náleželo sedm akcií první žalované o jmenovité hodnotě 1.000 Kč, potom mohly samy toto tvrzení vyvrátit předložením vlastních důkazů, např. již dříve zmíněného výpisu ze seznamu akcionářů první žalované

vyhotoveným ke dni vytěsnění nebo doložením, že k vyplacení částky 28.700 Kč nikdy nedošlo, resp. že k ní došlo, ale že jde o plnění na jiný dluh první žalované vůči žalobci.

38. Pokud jde o druhý uvedený předpoklad, tj. skutečnost, že pravomocným soudním rozhodnutím bylo určeno vyšší protiplnění za jednu vytěsněnou akcií první žalované, než jaké bylo přiznáno a vyplaceno druhou žalovanou, dospěl zdejší soud k závěru, že i tento předpoklad je v posuzovaném případě naplněn. Jak totiž bylo zjištěno, pravomocným usnesením zdejšího soudu č. j. 49 Cm 194/2006-1196 z 1. června 2016 ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze č. j. 7 Cmo 431/2016-1768 z 18. července 2019 bylo určeno, že přiměřené protiplnění za jednu akcií první žalované o jmenovité hodnotě 1.000 Kč činí 9.465 Kč. To je víc než protiplnění ve výši 4.100 Kč stanovené druhou žalovanou usnesením valné hromady první žalované z 25. října 2006.
39. Protože jsou v posuzovaném případě splněny oba předpoklady stanovené §§ 183k a 183m obch. zák., dospěl zdejší soud k závěru, že žalobci vzniklo právo na doplacení protiplnění za sedm akcií první žalované o jmenovité hodnotě 1.000 Kč. A vzhledem k tomu, že celkem má být žalobci za tyto akcie zaplaceno 66.255 Kč (7 x 9.465 Kč), jakož i k tomu, že mu dosud bylo uhrazeno 28.700 Kč, co do výše 37.555 Kč mu tento nárok stále trvá.
40. A protože se žalobce dále domáhá zaplacení úroku z prodlení, vyhověl zdejší soud žalobě i co do přiznání úroku z prodlení, neboť byly naplněny všechny předpoklady stanovené v § 369 odst. 1 obch. zák., a to prodlení druhé žalované se splněním své povinnosti. Není totiž pravdou, že by se žalované nedostaly do prodlení, když žalobci řádně a včas vyplatily protiplnění ve výši stanovené usnesením valné hromady první žalované z 25. října 2006, jak žalované tvrdí. Naopak, povinností druhé žalované bylo stanovit vyšší protiplnění za vytěsněné akcie tak, aby bylo přiměřené, jak plyne z §§ 183k a 183m obch. zák. A vzhledem k tomu, že pravomocným usnesením zdejšího soudu č. j. 49 Cm 194/2006-1196 z 1. června 2016 ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Praze č. j. 7 Cmo 431/2016-1768 z 18. července 2019 bylo určeno, že protiplnění stanovené druhou žalovanou není přiměřené (když je oproti přiměřenému protiplnění méně než poloviční), nezbylo zdejšímu soudu než konstatovat, že této své povinnosti, tj. povinnosti stanovit vyšší protiplnění za vytěsněné akcie tak, aby bylo přiměřené, druhá žalovaná nedostala. Na tomto závěru přitom ničeho nemění ani skutečnost, že při stanovení výše protiplnění vycházela druhá žalovaná ze znaleckého posudku, který si za tím účelem zadala. To proto, že zadáním vypracování znaleckého posudku se druhá žalovaná nezbavila odpovědnosti za řádné stanovení přiměřené výše protiplnění, když pořád byla povinna vybrat vhodného znalce (*culpa in eligendo*), náležitě jej instruovat a poskytnout mu všechny podklady (*culpa in instruendo*) a dohlížet na to, aby znalec splnil svůj úkol řádně a nestranně (*culpa in custodiendo*). Výši úroku z prodlení potom zdejší soud stanovil podle § 1970 obč. zák. ve spojení s nařízením č. 351/2013 Sb.
41. S tvrzeními žalovaných se však zdejší soud ztotožnil v části, ve které poukázaly na to, že nárok na doplacení protiplnění nespovídá žalobci vůči první žalované. Jak se totiž podává z ustálené soudní judikatury, nárok na doplacení protiplnění svědčí vytěsněnému akcionáři pouze vůči hlavnímu akcionáři, tj. v posuzovaném případě vůči druhé žalované (srov. např. usnesení Nejvyššího soudu vydané 21. února 2018 v právním případě vedeném pod spisovou značkou 29 Cdo 2551/2016). Proto zdejšímu soudu nezbylo než žalobu vůči první žalované zamítnout.
42. Protože se jedná o rozhodnutí, kterým se řízení u zdejšího soudu končí, postupoval soud dále podle § 151 obč. soud. řádu a rozhodl o povinnosti k náhradě nákladů soudního řízení. Postupoval přitom podle § 142 odst. 1 obč. soud. řádu ve spojení s § 137 obč. soud. řádu a přiznal první žalované právo vůči žalobci na náhradu nákladů řízení, neboť první žalovaná byla v řízení úspěšná a neboť jí vznikly během řízení náklady v souvislosti s účelným uplatňováním

jejího práva. Současně přiznal žalobci právo vůči druhé žalované na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce byl v řízení úspěšný a neboť mu vznikly během řízení náklady v souvislosti s účelným uplatňováním jeho práva

43. Vzhledem k těmto skutečnostem soud přiznal první žalované náhradu nákladů řízení ve výši 11.596,64 Kč, sestávající z odměny zástupci žalobce, advokátovi, sestávající z (a) odměny za čtyři úkony právní služby
- a. příprava a převzetí zastoupení včetně první porady s klientem podle § 11 odst. 1 písm. a) adv. tarifu, za který mu náleží odměna ve výši 2.096 Kč určená z tarifní hodnoty 37.555 Kč a snížená o 20 % podle § 12 odst. 4 adv. tarifu,
 - b. písemné podání nebo návrh ve věci samé z 21. května 2021 podle § 11 odst. 1 písm. d) adv. tarifu, za který mu náleží odměna ve výši 2.096 Kč určená z tarifní hodnoty 37.555 Kč a snížená o 20 % podle § 12 odst. 4 adv. tarifu,
 - c. účast na jednání před soudem konaném 16. března 2021 za každé dvě započaté hodiny podle § 11 odst. 1 písm. g), za který mu náleží odměna ve výši 2.096 Kč určená z tarifní hodnoty 37.555 Kč a snížená o 20 % podle § 12 odst. 4 adv. tarifu,
 - d. účast na jednání před soudem konaném 15. července 2021 za každé dvě započaté hodiny podle § 11 odst. 1 písm. g), za který mu náleží odměna ve výši 2.096 Kč určená z tarifní hodnoty 37.555 Kč a snížená o 20 % podle § 12 odst. 4 adv. tarifu,
- z (b) náhrady hotových výdajů za čtyři úkony právní služby v celkové výši 1.200 Kč a z (c) náhrady daně z přidané hodnoty ve výši 21 % z 9.584 Kč, tj. 2.012,64 Kč.
44. Vzhledem k těmto skutečnostem soud přiznal žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 8.485 Kč, sestávající (a) ze zaplaceného soudního poplatku za řízení o žalobě ve výši 1.878 Kč, (b) z náhrady nákladů účastníka řízení nezastoupeného advokátem za tři úkony právní služby
- a. písemné podání nebo návrh ve věci samé ze 17. ledna 2020 podle § 1 odst. 3 písm. a) vyhl. o stan. výše pauš. náhr., za který mu náleží náhrada ve výši 300 Kč určená podle § 3 odst. 3 vyhl. o stan. výše pauš. náhr.,
 - b. příprava účasti na jednání konaném 16. března 2021 podle § 1 odst. 3 písm. b) vyhl. o stan. výše pauš. náhr., za který mu náleží náhrada ve výši 300 Kč určená podle § 3 odst. 3 vyhl. o stan. výše pauš. náhr.,
 - c. účast na jednání před soudem konaném 16. března 2021 za každé dvě započaté hodiny podle § 1 odst. 3 písm. b) vyhl. o stan. výše pauš. náhr., za který mu náleží náhrada ve výši 300 Kč určená podle § 3 odst. 3 vyhl. o stan. výše pauš. náhr.,
 - d. příprava účasti na jednání konaném 15. července 2021 podle § 1 odst. 3 písm. b) vyhl. o stan. výše pauš. náhr., za který mu náleží náhrada ve výši 300 Kč určená podle § 3 odst. 3 vyhl. o stan. výše pauš. náhr.,
 - e. účast na jednání před soudem konaném 15. července 2021 za každé dvě započaté hodiny podle § 1 odst. 3 písm. b) vyhl. o stan. výše pauš. náhr., za který mu náleží náhrada ve výši 300 Kč určená podle § 3 odst. 3 vyhl. o stan. výše pauš. náhr.,
- (c) z cestovních náhrad v celkové výši 1990 Kč, (d) z náhrady cestovních výdajů v celkové výši 791 Kč, (e) z náhrady stravného ve výši 182 Kč a (f) z náhrady mzdy v celkové výši 2.144 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání k Vrchnímu soudu v Praze (§ 201 obč. soud. řádu), a to ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení tohoto usnesení. Odvolání se podává u Městského soudu v Praze.

Praha, 15. července 2021

JUDr. Marie Tegérová
samosoudkyně